

Rohelise punde (keskel) wihus
 Istusiwad Kāsi Kāls

Prunt oli nāifus noor ja ilus
 Peiu rinna najal seal

Oh et ju nii wāpa wara
 Peame ära lahkuma

Kaugete sa lähed ära

Oh kas neiu waluga

Peiu jätab Jumalaga

Prundi ja kõik omaksed

Rändab ära wõlra maale

Prunt jäeb koolu nutma nüüd

Pea keretan sind jälle ^{mulle} kōssa siiskruka

Armsa isa õuleles, Kamenija igawest

Sasta oli lainud mööda

Tuli peigmees wõeralt maalt

Sammus läbi ööd ja päewad

Mis ka leidis kodu maalt

Oma prundi kanna künka

Haljenda wa muru pealt

Ristitene seisis künkal

Prundi keel maetud seal

Noor mees luges rahul olles

Tutwa sõna risti pealt

Küüdis nuttes ärka üles

Kuule oma peiu healt. järgneb N° 87